مجلهٔ یژوهش فیزیک ایران، جلد ۱۹، شمارهٔ ۳، یاییز ۱۳۹۸

ڗۅؖۿۺ ڣيرني

تأثیر ضریب کر نوری بر روی ساختار نوار فوتونی بلورهای فوتونی تابعی با شبکهٔ هگزاگونال

بهروز رضایی و علی اصغر صدقی

۱. پژوهشکدهٔ فیزیک کاربردی و ستارهشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز ۲. گروه فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر، شبستر

پست الكترونيكي: b_rezaei@tabrizu.ac.ir

(دریافت مقاله: ۰۸/۰۷/۰۷/۰۷ ؛ دریافت نسخهٔ نهایی: ۱۳۹۷/۱۱/۰۹)

چکیدہ

در این مقاله، بلورهای فوتونی تابعی را که در آنها ثابت دیالکتریک مراکز پراکندگی (میلهها) تابعی از مکان است، مورد مطالعه قرار دادهایم. شبکهٔ مورد بررسی هگزاگونال بوده و سطح مقطع میلهها نیز دارای تقارن دایروی است که در زمینهٔ هوا قرار گرفتهاند. ساختار نوار فوتونی در هر دو قطبش الکتریکی و مغناطیسی برای امواج الکترومغناطیس محاسبه شده و نتایج به دست آمده وجود نواحی ممنوعهٔ بسامدی (گاف نوار فوتونی) را نشان میدهند. فرض می شود که میلههای دیالکتریک از مواد کر تشکیل یافتهاند. بنابراین با در نظر گرفتن توزیع های متفاوت شدت نور، صورتهای مختلفی برای تابعیت مکانی ثابت دیالکتریک میلهها حاصل خواهد شد. اثر ضریب تابع (متناسب با ضریب کر) بر روی ساختارهای نوار فوتونی به طور نظری بررسی شده است. نتایج به دست آمده نواد یه و معناد می و معنای توزیع مای متفاوت شدت نور، نسبت به بلورهای فوتونی در بلورهای فوتری این مواد کر تشکیل یافته د. بنابراین با در نظر گرفتن توزیع مای متفاوت شدت مورتهای مختلفی برای تابعیت مکانی ثابت دی الکتریک میله ما حاصل خواهد شد. اثر ضریب تابع (متناسب با ضریب کر) بر روی ساختارهای نوار فوتونی به طور نظری بررسی شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهند که پهنا و تعداد گافهای نوار فوتونی در بلورهای فوتونی تابعی نسبت به بلورهای فوتونی مرسوم قابلیت کنترل پذیری بیشتری دارند و می توانند در طراحی ابزارهای نوری بسیار مفید باشند.

واژههای کلیدی: بلورهای فوتونی تابعی، ضریب کر، ساختار نوار فوتونی، گاف نوار فوتونی

۱. مقدمه

در سالهای اخیر بلورهای فوتونی به خاطر توانایی آنها در کنترل انتشار امواج الکترومغناطیس بسیار مورد توجه قرار گرفتهاند. در تشابه با نیمرساناها، این بلورها می توانند از انتشار امواج الکترومغناطیس در یک محدودهٔ بسامدی معین، معروف به گاف نوار فوتونی'، جلوگیری کنند [۳-۱]. این ساختارها

دارای کاربردهای وسیعی در طراحی ابزارهای نوری از قبیل قطبش گرها^۲ [۴] و موجبرها^۳ [۵ و ۶] هستند. در سالهای اخیر تلاشهای زیادی به منظور افزایش پهنای گافهای فوتونی و همچنین تنظیمپذیری پهنا و محدودهٔ بسامدی آنها صورت گرفته است [۷ و ۸]. ساختار نوار بلورهای فوتونی دو بعدی

Y. Polarizers

[&]quot;. Waveguides

^{1.} Photonic band gap

شکل ۱. نمایش طرح وار بلور فوتونی دو بعدی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دایروی، سلول واحد اولیه و ناحیهٔ بریلوئن اول مربوطه.

بررسی میکنیم. نتایج بررسیها افزایش کنترل پذیری گافهای نوار فوتونی در بلورهای فوتونی تابعی را نسبت به بلورهای فوتونی مرسوم نشان میدهند. نکتهٔ جالب این است که با انتخاب شعاع متفاوت برای دو میلهٔ دیالکتریک واقع در سلول اولیهٔ شبکهٔ هگزاگونال، اثر ضریب کر بر روی ساختار نوار فوتونی و امکان کنترل پذیری گافهای نوار فوتونی افزایش می یابد. این نتایج می توانند در طراحی و ساخت ابزارهای نوری مختلف از قبیل فیلترهای کاربردی مغید واقع شوند.

۲. روش محاسباتی

یک بلور فوتونی دوبعدی متشکل از میلههای با سطح مقطع دایروی را در نظر می گیریم که دارای شعاع ρ و ثابت دیالکتریک ε_a بوده و در زمینهٔ هوا ($\varepsilon_b = 3$) قرار گرفتهاند. طول میلهها در مقایسه با شعاع میلهها بزرگ بوده و در راستای محور z (عمود بر صفحهٔ تناوب) قرار گرفتهاند. هندسهٔ ساختار مورد مطالعه در شکل ۱ نشان داده شده است که در آن شبکهٔ بلور در صفحهٔ xy دارای تقارن هگزاگونال با ثابت شبکهٔ است.

همان طور که می دانیم برای انتشار درون صفحهای امواج الکترومغناطیس در بلورهای فوتونی دو بعدی، قطبشهای E و H مستقل از هم بوده و میتوان آنها را به طور جداگانه مورد بررسی قرار داد. در این مقاله، هر دو قطبش E و H در نظر گرفته شده است. برای محاسبهٔ ساختار نوار بلورهای فوتونی از روش بسط موج تخت استفاده میکنیم. در یک بلور فوتونی دو بعدی به عنوان محیط دیالکتریک ناهمگن، معادلات ماکسول برای میدانهای الکتریکی و مغناطیسی به صورت زیر است [17]

قبلاً به طور وسیعی بررسی شده است [۹ و ۱۰]. در همهٔ این بررسىها، تابع دىالكتريك بلور فوتونى بدون وابستگى فضايي بوده و تنها در برخی از مواقع وابسته به بسامد بوده است. بـرای این منظور روش های مختلفی مانند روش بسط مـوج تخـت [۱۱–۱۳]، روش ماتریس انتقال [۱۴ و ۱۵]، روش تفاضل محدود در حوزهٔ زمان" [۱۶ و ۱۷] و روش نگاشت دیریکله-نويمن [18-٢١] مورد استفاده قرار گرفته است. اخيراً بلورهاي فوتونی تابعی با شبکهٔ مثلثی متشکل از میلههای دیالکتریک در زمینهٔ هوا که در آنها ثابت دیالکتریک میلهها تـ ابعی از مکـ ان است، مورد بررسی قرار گرفتهاند [۲۲]. مزیت بلورهای فوتونی تابعی نسبت به بلورهای فوتونی مرسوم این است کـه در ایـن بلورها پهنا و تعداد گافهای نوار فوتونی قابلیت کنترل بیشتری دارند. ما در این مقاله با استفاده از روش بسط موج تخت تحت نرمافزار متلب، ساختار نوار فوتوني بلورهاي فوتوني تابعي با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک با سطح مقطع دايروي را محاسبه و بررسي كردهايم. در اين محاسبات هـر دو قطبش الکتریکی (قطبش E، میدان الکتریکی عمود بر صفحهٔ تناوب بلور) و قطبش مغناطیسی (قطبش H، میـدان مغناطیسـی عمود بر صفحهٔ تناوب بلور) را در نظر گرفتهایم. فرض می شود که میلههای دیالکتریک از جنس مواد کر هستند. بنابراین با در نظر گرفتن توزیع های مختلف شدت نور، صورتهای مختلفی برای تابعیت فضایی ثابت دیالکتریک میلههای دایروی حاصل خواهد شد. بهازای هر یک از توزیعهای مورد نظر، اثر ضریب تابع (متناسب با ضریب کر) را بر روی ساختارهای نوار فوتونی

^{1.} Plane wave expansion method

Y. Transfer matrix method

 $[\]boldsymbol{\tilde{v}}.$ Finite difference time domain method

$$\begin{vmatrix} \frac{1}{\varepsilon(\vec{r})} \vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{E}(\vec{r},\omega) = \frac{\omega^{\mathsf{Y}}}{c^{\mathsf{Y}}} \vec{E}(\vec{r},\omega), \\ \vec{\nabla} \times [\frac{1}{\varepsilon(\vec{r})} \vec{\nabla} \times \vec{H}(\vec{r},\omega)] = \frac{\omega^{\mathsf{Y}}}{c^{\mathsf{Y}}} \vec{H}(\vec{r},\omega), \end{cases}$$
(1)

در معادلهٔ فوق $(0 e^2)$ و c به ترتیب بسامد و سرعت نور بوده و ((\vec{r}) تابع دیالکتریک بلور است که یک تابع متناوب با دورهٔ تناوب بردار شبکهٔ براوه یعنی \vec{R} است. وجود تناوب فضایی در تابع دیالکتریک باعث می شود تا بتوانیم از قضیهٔ بلوخ استفاده کرده و میدانهای الکتریکی، مغناطیسی و عکس تابع دیالکتریک را بر حسب سریهای فوریه بسط دهیم [۲۴]

$$\begin{cases} \vec{E}(\vec{r},\omega) = \sum_{\vec{G}} E_{\vec{G}} \exp(i(\vec{k}+\vec{G}).\vec{r}-i\omega t), \\ \vec{H}(\vec{r},\omega) = \sum_{\vec{G}} \vec{H}_{\vec{G}} \exp(i(\vec{k}+\vec{G}).\vec{r}-i\omega t), \\ \frac{1}{\varepsilon(\vec{r})} = \sum_{\vec{G}} \varepsilon_{\vec{G}-\vec{G}'} \exp(i\vec{G}.\vec{r}), \end{cases}$$
(Y)

که در رابطهٔ فوق \vec{k} بردار موج دو بعدی واقع در ناحیهٔ اول بریلوئن و \vec{G} بردار انتقال شبکهٔ معکوس است. پس از جاگذاری معادلهٔ (۲) در معادلهٔ (۱) می توان به معادلات ویژه مقداری زیر به ترتیب برای هر دو قطبش E و H رسید [۲۵]

$$\sum_{\vec{G}'} \left| \vec{k} + \vec{G} \right| \left| \vec{k} + \vec{G}' \right| \varepsilon_{\vec{G} - \vec{G}'} E_{\vec{G}'} = \frac{\omega^{\mathsf{T}}}{c^{\mathsf{T}}} E_{\vec{G}} , \qquad (\mathsf{T})$$

و

$$\sum_{\vec{G}'} (\vec{k} + \vec{G}) \cdot (\vec{k} + \vec{G}') \, \varepsilon_{\vec{G} - \vec{G}'} H_{\vec{G}'} = \frac{\omega^{\mathsf{Y}}}{c^{\mathsf{Y}}} H_{\vec{G}} \,, \tag{(f)}$$

در معادلات ویژه مقداری فوق، منظور از ب_G-ā⁻ ضریب بسط عکس تابع دیالکتریک یعنی (*r*(*r*) است که نقش اساسی را در محاسبهٔ ساختار نوار فوتونی دارد و مقدار آن وابسته به شکل هندسی سطح مقطع میلهها است [۱۰]. در حالتی که سطح مقطع میلهها دایروی باشد، داریم

$$\varepsilon_{\vec{G}-\vec{G}'} = \begin{cases} \frac{1}{\varepsilon_b} + (\frac{1}{\varepsilon_a} - \frac{1}{\varepsilon_b})f, & \vec{G} = \vec{G}' \\ \gamma f \sum_i \int_{\circ}^{\rho_i} (\frac{1}{\varepsilon_a} - \frac{1}{\varepsilon_b}) \exp(i(\vec{G} - \vec{G}').\vec{r}) \\ e^{-i\vec{G}.\vec{u}_i} d\vec{r}, & \vec{G} \neq \vec{G}' \end{cases}$$
(b)

در رابطهٔ فوق r بردار مکان در داخل میلهها، $ec{u}_i$ بردار مکان

میلهها در داخل سلول واحد و *f* کسر پرشدگی^۱ میلهها است. منظور از کسر پرشدگی یعنی کسری از مساحت یاختهٔ واحد اولیه که توسط دو میله با سطح مقطع دایروی اشغال شده است. انتگرال موجود در رابطهٔ فوق بر روی سطح مقطع میلههای دایروی شکل واقع در سلول اولیه محاسبه میشود. اهمیت حل این انتگرال وقتی نمایان میشود که ثابت دی الکتریک میلهها، c_a ، ثابت نبوده و تابعی از مکان باشد. در بلورهای فوتونی تابعی که در این تحقیق در نظر گرفته شده است، a تابعی از مکان، \bar{r} ، بوده و برای حل انتگرال روی سطح مقطع دایروی میلهها از روشهای عددی استفاده شده است.

۳. نتایج و بحث

در این مقاله یک بلور فوتونی دوبعدی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک دایروی واقع در زمینهٔ هوا را، که در شکل ۱ نشان داده شده است، مورد مطالعه قرار دادهایم. ساختار نوار فوتونی مربوطه از حل عددی معادلات (۳) و (۴) حاصل مي شود. هدف اصلي ما در اينجا مطالعة اثر ضريب تـابع، که متناسب با ضریب کر نوری است، بر روی ساختار نوار فوتونی برای هر دو قطبش E و H است. همان طور که میدانیم در اپتیک غیرخطی ضریب شکست مادهٔ کر n تابع خطی از شدت نور I، است که به آن اثر کر نوری می گویند [۲۶]. بنـابراین ضريب شکست ميلهها برابر با $n(I) = n_{\circ} + n_{\gamma}I$ خواهد بود که n، ضريب شكست ميدان ضعيف (ضريب شكست معمولي) بودہ و $n_{\tau} = \frac{\pi}{\tau_{n_{\tau}}} \chi^{(\tau)}$ ضریب کر نوری است که در آن $\chi^{(m)}$ پذیرفتاری نوری غیرخطی مرتبهٔ سوم است. با توجه به این که ضریب شکست میلهها تابعی از شدت نور خارجی است، بنابراين ثابت دىالكتريك ميلهها نيز طبق رابطهٔ $\sigma = \sqrt{n}$ وابسته به شدت نور خواهد بود. اگر توزیع شدت نور در داخل میلههای دىالكتريك تابعي از مكان باشد، أنگاه ثابت دىالكتريك ميلههاى دايروي نيـز تـابعي از مكـان يعنـي (٤ = ٤ خواهـد بـود. بـه

1. Filling factor

Y. Optical Kerr coefficient

شکل ۲. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش E برای یـک بلـور فوتـونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلههای دیالکتریک با ثابـت دیالکتریـک E = kr + b و شـعاع P₁ = p₇ = ۰٫۳۵ واقـع در زمینـهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الـف) = k و (ب) K = ۲۰. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

بلورهای فوتونی متشکل از میلههایی با این مشخصات بلورهای فوتونی تابعی می گویند. با در نظر گرفتن اثر کر نوری ثابت دیالکتریک میلهها به صورت زیر خواهد بود

$$\varepsilon = n^{r} = (n_{*} + n_{r}I)^{r} = n_{*}^{r} + rn_{*}n_{r}I + n_{r}^{r}I^{r},$$
 (۶)
معمولاً ضریب n_{*} خیلی کوچک بوده و می توان در رابطهٔ فوق
از جمله $n_{r}^{r}I^{r}$ صرفنظر کرد. ما در محاسبات خود توزیع های
مختلفی را برای شدت نور در نظر گرفته ایم که منجر به
تابعیت های مکانی مختلفی برای ثابت دی الکتریک میله ها به
صورت زیر می شود

$$I = I_{\circ}r \Longrightarrow \varepsilon = n_{\circ}^{\mathsf{Y}} + \mathsf{Y}n_{\circ}n_{\mathsf{Y}}I_{\circ}r = kr + b, \tag{V}$$

$$I = I_{\circ}r^{\mathsf{Y}} \Longrightarrow \varepsilon = n_{\circ}^{\mathsf{Y}} + \mathsf{Y}n_{\circ}n_{\mathsf{Y}}I_{\circ}r^{\mathsf{Y}} = kr^{\mathsf{Y}} + b, \tag{A}$$

$$I = \frac{I_{\circ}}{r+d} \Longrightarrow \ \varepsilon = n_{\circ}^{\uparrow} + {}^{\uparrow}n_{\circ}n_{\uparrow} \frac{I_{\circ}}{r+d} = \frac{k}{r+d} + b, \tag{4}$$

در روابط فوق $k = \operatorname{Tn}_n n_r I$ است و آن را ضریب تابع مینامیم که متناسب با ضریب کر نوری است و یک کمیت متغیر است. b. یک ضریب ثابت بوده و $n_s^* = d$ است که مقادیر آنها را به ترتیب برابر با m = a = 1 و b = 11/9 در نظر گرفته ایم. همچنین ماده زمینه هوا (a = 1) در نظر گرفته شده است. تأثیر ضریب کر نوری با در نظر گرفتن مقادیر مختلف k بر روی ساختار نوار فوتونی بلورهای فوتونی تابعی برای توزیع های مختلف شدت نور مطابق با روابط (۷) تا (۹) بررسی شده

است. نتایج به دست آمده برای هر دو قطبش E و H را به صورت جداگانه در دو بخش زیر بیان میکنیم.

E. ۱. قطبش E

ابتدا قطبش E را برای انتشار امواج الکترومغناطیس در بلور فوتونی مورد مطالعه در نظر می گیریم. برای محاسبهٔ ضرایب بسط عکس تابع دی الکتریک، انتگرال موجود در معادلهٔ (۵) را به صورت عددی بر روی سطح مقطع دایروی میله ها محاسبه می کنیم. با استفاده از معادلهٔ ویژه مقداری (۳)، ساختار نوار فوتونی را بهازای مقادیر مختلف ضریب تابع، k، برای توزیع های مختلف شدت نور در بخش های جداگانه به صورت زیر مورد بررسی قرار می دهیم.

$\varepsilon = kr + b$. $\varepsilon = kr + b$. $\varepsilon = kr + b$

ابتدا شعاع دو میلهٔ دی الکتریک واقع در داخل سلول اولیه را یکسان و برابر با $\rho_{1} = \rho_{7} = \rho_{7} = c$ در نظر گرفته ایم. ساختار نوار فوتونی مربوط به این حالت به ازای ضرایب $\bullet = k$ (بلورهای فوتونی معمولی) و $\bullet = k$ به ترتیب در شکلهای ۲ (الف) و (ب) نشان داده شده است. ملاحظه می شود که تعداد گافهای فوتونی در حالت $\bullet = k$. نسبت به تعداد گافهای فوتونی در حالت $\bullet = k$ افرایش یافته و همچنین

شکل ۲. (رنگی در نسخه الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به فطبش E برای یک بلـور فوتـونی تـابعی بـا شـبکه هکزاکونـال متشـکل از میلههای دیالکتریک با ثابـت دیالکتریـک ε = kr + b و شـعاع ρ₁ = ρ₇ = ٥/۴α واقـع در زمینـهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الـف) k = ۰ و (ب) k = ۲۰. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

شکل ۴. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش E برای یک بلور فوتونی تابعی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک *k = kr + b و* شعاعهای $\rho_1 = \circ_1 ra$ و $\rho_1 = \circ_1 ra$ واقع در زمینهٔ هوا بهازای ضریب تابع (الف) ه = k و (ب) ۲۰ = k. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

k = k و ۲۰ = k را انتخاب میکنیم. شکل ۴ (الف) و (ب) به ترتیب ساختار نوار فوتونی را بهازای دو مقدار مذکور ضریب k نمایش میدهد. ملاحظه میشود که با انتخاب مقادیر متفاوت برای شعاع میلههای واقع در سلول واحد، تأثیر k بر روی ساختار نوار فوتونی نسبت به حالتی که شعاع میلهها یکسان باشد، بسیار بیشتر است.

بنابراین یکی از مزیتهای ساختار بلور فوتونی مورد مطالعه با شبکهٔ هگزاگونال نسبت به شبکهٔ مثلثی [۲۲] این است که با در نظر گرفتن مقادیر مختلف برای شعاع دو میلهٔ دیالکتریک واقع در سلول اولیهٔ شبکهٔ هگزاگونال تأثیر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی بسیار قابل ملاحظه خواهد بود. موقعیت بسامدی آنها به طرف مقادیر پایین جابه جا شده است. به منظور نشان دادن اثر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی شعاع دیگری از میله های دی الکتریک را در نظر می گیریم. با انتخاب $a^{-0} = a^{-1} = \rho$ نتایج به دست آمده برای ساختار نوار فوتونی به ازای $a^{-1} = a^{-1} = a^{-1}$ ، که در شکل ۳ (الف) و (ب) نمایش داده شده است، نشان می دهد که تغییر ضریب k تأثیر بسزایی در افزایش تعداد گاف ها و همچنین جابه جایی موقعیت بسزایی دو افزایش تعداد گاف ها و همچنین جابه جایی موقعیت شعاع دو میله واقع در سلول اولیه را متفاوت و برابر با شعاع دو میله واقع در سلول اولیه را متفاوت و برابر با دادن اثر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی دو مقدار

شکل ۵. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع، k، مربوط به قطبش E برای یک بلور فوتونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک e = kr + b و شعاعهای P₁ = ۰٫۴a و P₇ = ۰٫۴a واقع در زمینهٔ هوا.

شکل ۶. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش E برای یـک بلـور فوتـونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلههای دیالکتریـک بـا ثابـت دیالکتریـک E = kr^۲ + b و شـعاعهای P_۱ = ۰٫۴۵ و P_۲ = ۰٫۴۵ واقـع در زمینـهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الف) = k و (ب) ۲۰ = k. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

$\varepsilon = kr^{\gamma} + b$. توزيع ۲.۱.۳

با توجه به نتایج بخش قبل معلوم شد که تأثیر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی برای حالتی که اندازهٔ شعاع دو میله واقع در سلول اولیه متفاوت است، بسیار بیشتر از حالتی است که شعاع میلهها یکسان باشد. با توجه به این نکته، در ادامه تنها حالتی را در نظر خواهیم گرفت که شعاع دو میله متفاوت و برابر با $p_{0} = p_{0} = p_{0} = p_{0}$ باشد. در اینجا نیز برای نشان دادن اثر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی دو مقدار e = kو $e^{7} = k$ را انتخاب میکنیم. شکل ۶ (الف) و (ب) به ترتیب ساختار نوار فوتونی را بهازای دو مقدار مذکور ضریب kنمایش میده. ملاحظه می شود که برای مقادیر $e \neq k$ حال به منظور نشان دادن تأثیر ضریب k بر روی ساختار نوار فوتونی، تغییرات پهنای برخی از گافهای فوتونی بر حسب ضریب k در بازهٔ ۱۰-تا ۴۵ محاسبه شده است. نتایج به دست آمده در شکل ۵ نشان میدهد که پهنای گافهای فوتونی با افزایش ضریب k تغییرات قابل ملاحظهای دارد. شمارههای ضمیمه شده در شکل (N) نشانگر گاف فوتونی ایجاد شده بین نوارهای N و ۱+N است. ملاحظه می شود که بهازای مقادیر k بزرگتر از ۱۰ گافهای جدیدی بوجود می آیند و رفتار تغییرات پهنای گافهای مختلف با افزایش k متفات است. برخی از آنها ابتدا کاهش و سپس افزایش می یابند و برعکس برخی نیز ابتدا افزایش و سپس کاهش می یابند.

شکل ۷. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع، k، مربوط به قطبش E برای یک بلور فوتونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک $e = kr^{2} + b$ و شعاعهای $ho_{1} = \circ_{1} q$ و $ho_{2} = \circ_{1} q$ واقع در زمینهٔ هوا.

شکل ۸ (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش E برای یـک بلـور فوتـونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک k = k / (r + d) + b و شعاعهای p1 = ۰٫۴۵ و p4 = ۰٫۴۵ = p4 واقع در زمینهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الف) e = k و (ب) ۲۰ = k. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

دو میله واقع در سلول واحد را متفاوت و برابر با $\rho_{1} = \rho_{1} = \rho_{1} = \rho_{1} = \rho_{1}$ د مقدار $\rho_{7} = \rho_{7}$ انتخاب می کنیم. مشابه با حالت های قبلی، دو مقدار $\circ = k$ و $\circ 7 = k$ را برای نشان دادن اثر ضریب تابع بر روی ساختار نوار فوتونی در نظر می گیریم. شکل ۸ (الف) و (ب) به ترتیب ساختار نوار فوتونی را بهازای دو مقدار مذکور ضریب k نشان می دهد. ملاحظه می شود که در این حالت نیز مشابه با توزیع های قبلی با تغییر کمیت k ساختار نوار فوتونی مشابه با توزیع های قبلی با تغییر کمیت k ساختار نوار فوتونی این موضوع، تغییرات پهنای برخی از گاف های فوتونی بر حسب ضریب k در شکل ۹ نشان داده شده است. با توجه به (بلورهای فوتونی تابعی) تعداد گافهای فوتونی، پهنا و نیز موقعیت بسامدی آنها نسبت به بلورهای فوتونی معمولی (= 0) تغییر می یابد. به منظور مطالعهٔ بیشتر تأثیر ضریب بر روی ساختار نوار فوتونی، تغییرات پهنای برخی از گافهای فوتونی بر حسب ضریب ه در بازهٔ ۱۰ - تا ۴۵ محاسبه شده است. نتایج به دست آمده در شکل ۷ نشان می دهد که پهنای گافهای فوتونی با افزایش ضریب ه افزایش می یابد.

شکل ۹. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع، k ، مربوط به قطبش E برای یک بلور فوتونی تابعی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک e = k / (r+d) + b و شعاعهای $ho_{1} = \circ_{1} q$ و $ho_{2} = \circ_{1} q$ واقع در زمینهٔ هوا.

 $\rho_{n} = \rho_{n} e f^{n} e^{-k} e^{-$

$\varepsilon = kr^{\gamma} + b$.۲. توزيع. ۲. ۲. ۳

با در نظر گرفتن این توزیع برای قطبش H ساختار نوار فوتونی را بهازای دو مقدار =k و r = k محاسبه می کنیم. نتایج به دست آمده به ترتیب در شکل ۱۲ (الف) و (ب) نشان داده شده است. شکل ۱۳ نیز تغییرات پهنای برخی از گافهای فوتونی را به صورت تابعی از ضریب k نشان می دهد. ملاحظه می شود که با افزایش k پهنای گاف اول (مشخص شده با عدد ۵) کاهش و پهنای گاف دوم (مشخص شده با عدد ۷) افزایش می یابد. نتایج حاصل نشان می دهند که ضریب k در این حالت نیز نقش مهمی در تغییرات این شکل ملاحظه می شود که برخی از گافها مثل گاف اول (مشخص شده با عدد ۹) و پنجم (مشخص شده با عدد ۲۴) در دو بازهٔ مختلف *k* به وجود می آیند. پهنای این دو گاف به طور عمده با افزایش *k* افزایش می یابند. پهنای گاف دوم (مشخص شده با عدد (۱۲) ابتدا در بازه کوچکی از *k* افزایش سپس کاهش می یابد و مجدداً برای مقادیر *k* بزرگتر از ۱۵ افزایش می یابد، در حالی که در مورد گافهای سوم (مشخص شده با عدد ۱۳) و چهارم (مشخص شده با عدد ۱۸)، پهنا ابتدا افزایش و سپس کاهش می یابد.

H. ۲. قطبش H

حال قطبش H را برای انتشار امواج الکترومغناطیس در نظر می گیریم. برای محاسبهٔ ضرایب بسط عکس تابع دی الکتریک، انتگرال موجود در معادلهٔ (۵) را مجدداً به صورت عددی بر روی سطح مقطع دایروی میله ها محاسبه می کنیم. با استفاده از معادلهٔ ویژه مقداری (۴)، ساختار نوار فوتونی را مشابه با قطبش B بهازای مقادیر مختلف ضریب تابع، k، برای توزیع های مختلف شدت نور در بخش های جداگانه به صورت زیر مورد بررسی قرار می دهیم.

۳. ۲. ۱. توزیع ε = kr + b
شیعاع دو میله واقع در سلول اولیه را متفاوت و برابر با

شکل ۱۰. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلـههای دیالکتریـک بـا ثابـت دیالکتریـک e = kr + b و شـعاعهای $\rho_1 = \circ_1 ra$ و $\rho_2 = \circ_1 ra$ واقـع در زمینـهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الف) ه= k و (ب) ۲۰ = k. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

شکل ۱۱. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع k، مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک $\varepsilon = kr + b$ و شعاعهای $ho_h = \circ_f a$ و $ho_h = \circ_f a$ واقع در زمینهٔ هوا.

شکل ۱۲. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلههای دیالکتریک بـا ثابـت دیالکتریـک $e = kr^7 + b$ و شـعاعهای $ho_1 = \circ_1
ho = \circ_1
ho = \rho_1 = \circ_1
ho$ واقـع در زمینـهٔ هـوا بـه ازای ضـریب تـابع (الف) هـ = k و (ب) ۲۰ = k. نواحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

جلد ۱۹، شمارهٔ ۳

شکل ۱۳. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع k، مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک $e = kr^7 + b$ و شعاعهای $ho_1 = \circ_1 e$ و $ho_1 = \circ_1 e$ واقع در زمینهٔ هوا.

شکل ۱۴. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) ساختار نوار فوتونی مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تـابعی بـا شـبکهٔ هگزاگونـال متشـکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک *k = k / (r + d) + b و* شعاعهای *p*₁ = ۰/۴*a و p*₁ = ۰/۴*a و*اقع در زمینهٔ هـوا بـهازای ضـریب تـابع (الف) ه= *k و* (ب) ۲۰ = *k. ن*واحی رنگی گاف نوار فوتونی را نشان میدهند.

 k <td

شکل ۱۵. تغییرات پهنای گافهای نوار فوتونی بر حسب ضریب تابع k، مربوط به قطبش H برای یک بلور فوتونی تابعی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک با ثابت دیالکتریک b + ((r+d) +) و شعاعهای ۲۵–۹۸ و مهرو مهره جم واقع در زمینهٔ هوا.

مورد استفاده قرار گیرد.

۴. نتیجه گیری

در این تحقیق، ساختار نوار فوتونی بلورهای فوتونی تابعی دو بعدی با شبکهٔ هگزاگونال متشکل از میلههای دیالکتریک با سطح مقطع دایروی در زمینهٔ هوا با استفاده از روش بسط موج تخت برای هر دو قطبش الکتریکی و مغناطیسی مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج حاصل نشان میدهد که ساختار نوار فوتونی برای هر دو قطبش به صورت تابعی از ضریب k (متناسب با شدت نور) تغییر میکند. تغییر تابع ثابت دیالکتریک میلهها (ناشی از

مراجع

14. J-J Li, Z-Y Li, D-Z Zhang, *Phys. Rev.* E **75** (2007) 056606 (7).

تغییر k) منجر به تغییر تعداد، یهنا و موقعیت گافهای فوتونی در

هر دو قطبش می شود، اما تأثیر ضریب k بر تعداد و یهنای

گافهای فوتونی در قطبش الکتریکی نسبت به قطبش مغناطیسی

زياد و قابل ملاحظه است. با توجه به اين كه ضريب k به عنوان

کمیت مؤثر برای کنترل و تنظیمیذیری گافهای فوتونی بلورهای

فوتونی تابعی به کار میرود، بنابراین ساختارهای گاف فوتونی

مورد نیاز می تواند به وسیلهٔ بلورهای فوتونی تابعی طراحی شود.

به این ترتیب، ما آزادی عمل بیشتری برای طراحی ابزارهای

فوتونی مانند بازتابندهها، صافیها، حسگرهای نوری و ابزارهای

۱۵. م حسینی فرزاد و ن یزدان پناه، *مجلهٔ پژوهش فیزیک ایـران*

P. 7 (NNTI) P77.

نوري ديگر خواهيم داشت.

- 15.M Hosseini Farzad and N Yazdanpanah, *Iranian J. Phys. Res.* **9**, 4 (2010) 349.
- 16. J B Pendry, J. Phys. 8 (1996) 1085.
- 17. J Arriaga, A J Ward, and J B Pendry, *Phys. Rev.* B **59** (1999) 1874.
- 18. J Yuan and Y Y Lu, J. Opt. Soc. Am. A 23 (2006) 3217.
- 19. J Yuan and Y Y Lu, Opt. Commun. 273 (2007) 114.
- 20. A Sedghi and B Rezaei, Appl. Opt. 55 (2016) 9417.

۲۱.علی اصغر صدقی، *مجلهٔ پژوهش فیزیک ایران* ۱۸، ۱ (۱۳۹۷) ۱۳.

- 21. A A Sedghi, Iranian J. Phys. Res. 18, 1 (2018) 13.
- 22. X J Liu et al., Physica E: Low-Dimensional Systems and Nanostructures 85 (2017) 227.
- 23. K M Ho, C T Chan, and C M Soukoulis, *Phys. Rev. Lett.* **65** (1990) 3152.
- 24. M Plihal and A A Maradudin, *Phys. Rev.* B **44** (1991) 8565.
- 25. K Busch and S John, Phys. Rev. E 58 (1998) 3896.
- 26. R W Boyd, "Nonlinear Optics", Acad. Press (2010) 207.

- 1. S John, Phys. Rev. Lett. 58 (1987) 2486.
- M Imada, S Noda, A Chutinan, T Tokuda, M Murata, and G Sasaki, *Appl. Phys. Lett.* 75 (1999) 316.
- A R McGurn and A A Maradudin, *Phys. Rev. B* 48 (1993) 17576.
- M A Ustyantsev, L F Marsal, J Ferre-Borrull, and J Pallares, Opt. Commun. 260 (2006) 583.
- T Ito and K Sakoda, *Phys. Rev.* B 64 (2001) 045117 (8).

- 6. A R Bananej, and M Asadian-Fard-Jahromi, *Iranian J. Phys. Res.* **16**, 3 (2016) 87.
- 7. V A Tolmachev, *Optics and Spectroscopy* **99** (2005) 765.
- H M van Driel et al., "Tuning of 2-D Silicon Photonic Crystals", Mat. Res. Soc. Symp. Prc. (MRS) (2002) 722.
- R Wang, X-H Wang, B-Y Gu, and G-Z Yang, J. Appl. Phys. 90 (2001) 4307.
- B Rezaei, T Fathollahi Khalkhali, A Soltani Vala, and M Kalafi, *Opt. Commun.* 282 (2009) 2861.
- S Johnson and J Joannopoulos, Opt. Express 8 (2001) 173.
- 12. B Rezaei and M Kalafi, *Opt. Commun.* **266** (2006) 159.
- 13. B Rezaei and M Kalafi, Mater. Sci. Semicond. Process. 10 (2007) 159.